

סדר תשעה באב

ט' באב אינו חל באחד מימי גד'ו, ואם חל בשבת נדחה ליום א'.

בערב ט"ב נוהגים לאכול בחצות היום או קודם מנחה סעודה קבועה ולהרבות בה קצת מאכלים, אבל סעודה המפסקת שאין דעתו לאכול עוד אחריה אוכלין אחר חצות, ונוהגין לישב על גבי קרקע כאבל, אבל א"צ לחלוץ מעלים עד הלילה. גם מותר לחזור ולישב על הספסל אחר סעודה מפסקת אם עדיין יום, ונריך לזוהר שלא ישבו שלשה יחד על שולחן אחד שלא יתחייבו בכוס לזימון, אלא ישב כל אחד לבדו, אפילו באחד אחד, ויברך כל אחד לעצמו. אם חל ט"ב בשבת או באחד בשבת אוכל בשר ושוהה יין בסעודה מפסקת ומעלה על שולחנו אפילו כסעודת שלמה צעת מלכותו, אלא שנריך להפסיק מצעוד יום, ולא ירבה בה שמחה. אע"פ שאכל סעודה מפסקת מותר לחזור ולאכול עד בין השמשות א"כ קבל עליו בפירוש שלא לאכול עוד היום. בחול נריך לחלוץ מעלים קודם תפלת ערבית מיד כשיחשך היום, אבל בשבת אין חולטין אלא לאחר זרכו, מפני כבוד שבת, מלבד החזן שחולץ קודם זרכו.

אין נפילת אפים במנחה, ובשבת א"א לו"ן, ונוהגים שא"א גם פרקי אבות.

בערבית ט"ב הולכין לביהכ"נ ומסירין הפרוכת ואין מדליקין רק נר אחד לפני התיבה ועוד נר א' שאם יכבה ידליקוהו ממנו, ומתפללין בקול דממה ודרך צני כאבלים, ואין אומרים נחם ולא עננו, ואם חל במ"ש אומרין הבדלה בחוגן הדעת. אחר תפלת לחש אומר ש"ץ קדיש שלם בלא תתקבל (ויש קהלות קדיש תתקבל, ויש קהלות חצי קדיש) ויושב לארץ וקורא מגילת קינות בלא זרכה, ובכל איכה מגזיה קולו יותר צבני ויללה, וכשמגיע לפסוק השיבנו אומרים אותו הקהל בקול רם ואח"כ מסיים החזן וחוזרין הם לאמרו פעם צ', וכן הש"ן אחריהם, ואח"כ אומרי' פיוטי הקינות וצתשלומם יקום הש"ץ ויעמוד לפני העמוד ואומרי' ואתה קדוש, ק"ש בלי תתקבל, עלינו, ק"י. וכשחל במ"ש א"א ויהי נועם ולא ויתן לך, והש"ץ אחר שסיים תפלת לחש ואמר קדיש פושט ידיו לאור הנר ומברך בורה מאורי האש, וכן היחיד, אבל אין מברכין על הצממים, גם נוהגין שלא לברך הצנים, ואז במוציא ט"ב מדליטין על הכוס צפה"ג והמדדיל, אבל אין מברכין לא על הנר ולא על הצממים. אבל חוד שצעת יומי אצלתו מותר לו לילך לביהכ"נ לשמוע הקינות.

והוא רחום יכפר עון ולא ישחית והרבה
להשיב אפן ולא יעיר כל חמתו: יי הושיעה
המלך יעגנו ביום קראנו:

דער ספרבשער רופט: ווהארענד דעסטן בעטעט דיז געהויכדע ווינע:

פ' יתברך וישתבח ויחפאד: פ' ברכו את יי המברך:

ויתרוטם ויתנשא שמו של מלך: ברוך יי המברך לעולם ועד:

מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא: ברוך אתה יי אלהינו מלך

שהוא ראשון והוא אחרון ומבלעדיו: העולם אשר בדרך מעריב

אין אלהים סלו לרכב בערכות ביה: ערבים, בהקמה פורתח

שמו ועלזו לפניו. ושמו מרוטם: שערים, ובתבונה מושנה

על כל ברכה ותהלה: עתים ומחליף את הזמנים

ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד: ומסדר את הכבים במשמותיהם ברכיע ברוצנו, בורא

יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם: יום ולילה, גולל אור מפני חשך וחשך מפני אור. ומעביר

יום ומביא לילה ומבדיל בין יום ובין לילה, יי צבאות

שמו. אל חי וקום תמיד ימלוך עלינו לעולם ועד.

ברוך אתה יי המעריב ערבים:

אחבת עולם בית ישראל עמך אחבת, תורה ומצוות

חקים ומשפטים אותנו למדת, על בן יי אלהינו בשכבנו

ובקומנו נשיח בחקיקה, ונשמח בדברי תורתך ובמצותיך

לעולם ועד, פי הם חיינו וארך ימינו ובהם נהנה יומם

ולילה. ואחבתך אל-היסיר מפנינו לעולמים.

ברוך אתה יי אוהב עמו ישראל:

(יחיד חומר אל מלך נאמן)

דברים ו' / 7

שָׁמַע יִשְׂרָאֵל יְהוָה אֱלֹהֵינוּ יְהוָה יֶחֱדָד׃
כלת פְּרוּדָה שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד׃

וְאַחֲבֵתָ אֶת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכֹל לִבְבְּךָ וּבְכֹל נַפְשְׁךָ וּבְכֹל
מֵאֲדָךְ׃ וְהָיוּ הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוְךָ הַיּוֹם עַל־
לִבְבְּךָ׃ וְשָׁנַנְתָּם לְבִנְיָךָ וּדְבַרְתָּ בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבִיחֶיךָ
וּבְלִבְתֶּךָ בְּדֶרֶךְ וּבְשֹׁכְבֶךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וְקִשְׁרָתָם לְאוֹת
עַל־יָדֶיךָ וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֶיךָ׃ וּכְתַבְתָּם עַל־
מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃

וְהָיָה אִם־שָׁמַעְתָּ שָׁמְעוּ אֶל־מִצְוֹתַי אֲשֶׁר אֲנִי מְצַוֶּה
אֶתְכֶם הַיּוֹם לְאַחֲבֵה אֶת־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם וּלְעַבְדוֹ בְּכֹל־
לִבְבְּכֶם וּבְכֹל־נַפְשְׁכֶם׃ וְנָתַתִּי מִמֶּנִּי אֶרְצְכֶם בְּעֵתוֹ יוֹרֶה
וּמִלְקוֹשׁ וְאִם־סָפַת דָּגְנֶךָ וְתִירִשְׁךָ וְיִצְהַרְךָ׃ וְנָתַתִּי עֹשֶׁב
בְּשַׂדֶּךָ לְבַהֲמֹתֶיךָ וְאֶכְלָתוּ וְשִׁבְעֵת׃ הַשְׁמֵרוּ לְכֶם פְּרִיפְתָהּ
לְבַבְכֶם וּסְרֹתָם וְעַבַדְתֶּם אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְהִשְׁתַּחֲוִיתֶם
לָהֶם׃ וְחָרָה אַף־יְהוָה בְּכֶם וְעָצַר אֶת־הַשָּׁמַיִם וְלֹא־יִהְיֶה
מָטָר וְהָאֲדָמָה לֹא־תִתֵּן אֶת־יְכוּלָהּ וְאֶבַדְתֶּם מְהֵרָה מֵעַל־
הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר יְהוָה נָתַן לְכֶם׃ וְשָׁמַתָּ אֶת־דְּבַר־
אֱלֹהִים עַל־לִבְבְּכֶם וְעַל־נַפְשְׁכֶם וְקִשְׁרָתָם אִתְּם לְאוֹת עַל־
יְדֵכֶם וְהָיוּ לְטוֹטְפֹת בֵּין עֵינֵיכֶם׃ וּלְפִדְתֶּם אֶתְּם אֶת־
בְּנֵיכֶם לְדַבַּר בָּם בְּשַׁבְּתֶךָ בְּבִיחֶיךָ וּבְלִבְרֹחֶיךָ בְּדֶרֶךְ
וּבְשֹׁכְבֶךָ וּבְקוּמֶךָ׃ וּכְתַבְתֶּם עַל־מְזוּזֹת בֵּיתְךָ וּבְשַׁעְרֶיךָ׃
לְמַעַן יִרְבּוּ יְמֵיכֶם וְיָמֵי בְנֵיכֶם עַל־הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבַּע
יְהוָה לְאַבְרָהָם לְתַת לָהֶם בְּיַמֵּי הַשָּׁמַיִם עַל־הָאָרֶץ׃

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר: דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם וְעָשׂוּ לָהֶם צִיצִית עַל־כַּנְפֵי בְגָדֵיהֶם לְדֹרֹתָם
 וְנָתַנּוּ עַל־צִיצִית הַכֶּנֶף פֶּתִיל תְּכֵלֶת: וְהָיָה לָכֶם לְצִיצִית
 וּרְאִיתֶם אֹתוֹ וּזְכַרְתֶּם אֶת־כָּל־מִצְוֹת יְהוָה וַעֲשִׂיתֶם אֹתָם
 וְלֹא תִתּוּרוּ אַחֲרָי לְבַבְכֶם וְאַחֲרָי עֵינֵיכֶם אֲשֶׁר־אֹתָם
 זָנִים אַחֲרֵיהֶם: לְמַעַן תִּזְכְּרוּ וַעֲשִׂיתֶם אֶת־כָּל־מִצְוֹתַי
 וְהֵייתֶם קְדוֹשִׁים לֵאלֹהֵיכֶם: אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר
 הוֹצֵאתִי אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְהֵיוֹת לָכֶם לֵאלֹהִים אֲנִי
 יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: ט לנרף חלסיכם לחמת, טכן יתן רוח טעט טלסיכולט סא'.

אָמַת וְאַמוּנָה כָּל־זֹאת וְקִיָּם עָלֵינוּ כִּי הוּא יי
 אֱלֹהֵינוּ וְאֵין זולתו וְאַנְחֵנוּ יִשְׂרָאֵל עִמּוֹ. הַפּוֹדֵנוּ מִיַּד־
 מַלְכִים, מִלְּכֵנוּ הַגּוֹאֲלֵנוּ מִכַּף כָּל־הַעֲרִיצִים, הָאֵל
 הַנִּפְרָע לָנוּ מִצְרַיִם וְהַמְּשַׁלֵּם גְּמוּלָה לְכָל־אֹיְבֵי
 נַפְשֵׁנוּ. הַעֹשֶׂה גְדֻלוֹת עַד אֵין חֶקֶר וְנִפְלְאוֹת עַד־
 אֵין מִסְפָּר. הַשֵּׁם נַפְשֵׁנוּ בְּחַיִּים וְלֹא־נָתַן לַמוֹט
 רַגְלֵנוּ. הַמְּדַרְיָקֵנוּ עַל־בְּמוֹת אֹיְבֵינוּ וְיָרֵם קַרְנֵנוּ עַל־
 כָּל־שֹׁנְאֵינוּ: הַעֹשֶׂה לָנוּ נִסִּים וְנִקְמָה בַּפְּרָעָה אוֹתוֹת
 וּמוֹפְתִים בְּאֲדַמַּת בְּנֵי חָם, הַמְּכַרָה בְּעִבְרַתוֹ כָּל־
 בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם וַיּוֹצֵא אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל מֵתוֹכָם לְחֵרוֹת
 עוֹלָם. הַמְּעַבִּיר בְּנָיו בֵּין גִּזְרֵי יַם־סוּף אֶת־רוֹדְפֵיהֶם
 וְאֶת־שׂוֹנְאֵיהֶם בְּתוֹמוֹת טַבַּע: וְרָאוּ בְּנָיו גְּבוּרַתִּי
 שִׁבְחוּ וְהוֹדוּ לְשִׁמּוֹ וּמְלֻכוֹתוֹ בְּרָצוֹן קִבְּלוּ עֲלֵיהֶם, מִשָּׁה
 וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ עָנוּ שִׁירָה בְּשִׂמְחָה רַבָּה וְאָמְרוּ כָּלָם.

מִי־כַמְכָה בְּאֵלִים יְהוָה מִי בְּמַכָּה נֶאֱדָר בְּקִדְשׁ נִוְרָא
 תְּהִלַּת עֲשֵׂה פִּלְאֵא מְלִכּוּתְהָרָאוּ בְּנִיךָ בּוֹקְעִים לְפָנַי מִשָּׁה
 זֶה אֵלַי עָנּוּ וְאָמְרוּ יְהוָה יִמְלֹךְ לְעֹלָם וָעֶד:
 וְנֹאמַר כִּי־פָדָה יי אֶת־יַעֲקֹב וַיִּגְאֹל מִיַּד חֲזַק מִמֶּנּוּ.
 בְּרוּךְ אַתָּה יי גֹּאֵל יִשְׂרָאֵל:

הַיְשִׁיבֵנו יי אֱלֹהֵינוּ לְשָׁלוֹם וְהַעֲמִידֵנוּ מִלְּבָנוּ
 לְחַיִּים, וּפְרוֹשׁ עָלֵינוּ סִפְתֵי שְׁלוֹמְךָ, וְתִקְּנֵנוּ בַעֲצָה טוֹבָה
 מִלְּפָנֶיךָ וְהוֹשִׁיעֵנו לְמַעַן שְׁמֶךָ, וְהַגֵּן בְּעַרְנוּ וְהַסֵּר מֵעָלֵינוּ
 אוֹיֵב דָּבָר וְחָרֵב וְרָעַב וַיְגוֹן וְהַסֵּר שְׁטָן מִלְּפָנֵינוּ וּמֵאֲחֵרָנוּ
 וּבְצֵל בְּנִפְיֶךָ תִּסְתִּירֵנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵרֵנוּ וּמְצִילֵנוּ אַתָּה, כִּי
 אֵל מְלֹךְ חַנוּן וְרַחוּם אַתָּה, וְשִׁמּוֹר צְאֵתֵנוּ וּבּוֹאֵנוּ לְחַיִּים
 וְלְשָׁלוֹם מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי שׁוֹמֵר עַמּוֹ
 יִשְׂרָאֵל לְעַד:

בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן: בְּרוּךְ יי מְצִיּוֹן שְׁכֵן יְרוּשָׁלַם
 הַלְלוּיָהּ: בְּרוּךְ יי אֱלֹהִים יי אֱהִי יִשְׂרָאֵל עֲשֵׂה נִפְלְאוֹת לְבָדּוּ:
 וּבְרוּךְ שֵׁם כְּבוֹדוֹ לְעוֹלָם וַיְפֹלֵא כְבוֹדוֹ אֶת כָּל הָאָרֶץ אָמֵן
 וְאָמֵן: יְהִי כְבוֹד יי לְעוֹלָם יִשְׁמַח יי בְּמַעֲשָׂיו: יְהִי שֵׁם יי
 מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם: כִּי לֹא יִשָּׁשׁ יי אֶת עַמּוֹ בְּעִבּוֹר
 שְׁמוֹ הַגָּדוֹל כִּי הוֹאִיל יי לַעֲשׂוֹת אֶתְכֶם לֹא לְעַם: וַיֵּרָא כָּל
 הָעַם וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ יי הוּא הָאֱלֹהִים יי הוּא
 הָאֱלֹהִים: וְהָיָה יי לְמֹלֶךְ עַל כָּל הָאָרֶץ בַּיּוֹם הַהוּא יְהִיָּה יי
 אֶחָד וְשִׁמוֹ אֶחָד: יְהִי חֲסִדְךָ יי עָלֵינוּ כַּאֲשֶׁר יִחַלְנוּ לָךְ:
 הוֹשִׁיעֵנו אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל וּקְבֹצֵנוּ וְהַצִּילְנוּ מִן הַגּוֹיִם לְהַדּוֹת
 לְשֵׁם קִדְשֶׁךָ לְהַשְׁתַּבַּח בְּתֵהֱלִיתְךָ: כָּל גּוֹיִם אֲשֶׁר עָשִׂיתָ

יבואו וישתחוו לפניך אדני ויכבדו לשמך: כי גדול אתה
ועשה נפלאות אתה אלהים לכהן: ואנחנו עמך ועאן
מרעיתך נודה לך לעולם לדור ודור נספר תהלתך:
ברוך יי ביום. ברוך יי פלילה. ברוך יי כשכבנו. ברוך
יי בקומנו: כי בידך נפשות החיים והמתים, אשר בידו
נפש פלחי ורוח פלכשר איש: בידך אפקיד רוחי
פקיתה אותי יי אל אמת: אלהינו שבשמים יחד שמך
וקים מלכותך תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד:

יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת.
באמר לציון מלך אלהיך. יי מלך. יי מלך. יי ומלך לעולם
ועד. כי המלכות שלך היא ולעולמי עד תמלוך בכבוד
כי אין לנו מלך אלא אתה. ברוך אתה יי המלך בכבודו
תמיד ומלוך עלינו לעולם ועד ועל כל מעשיו: חלקים.

ש מ נ ה ע ש ר ה

לערבית לשחרית ולמנחה.

אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך:

ברוך אתה יי אלהינו ואלהי אבותינו אלהי אברהם
אלהי יצחק ואלהי יעקב האל הגדל הגבור והנורא אל
עליון גומל חסדים טובים וקנה הכל וזכר חסדי אבות
ומביא גואל לבני בגיהם למען שמו באהבה. מלך עוזר
ומושיע ומגן. ברוך אתה יי מגן אברהם:

אתה גבור לעולם אדני מחיה מתים אתה רב להושיע.
מכלכל חיים בחסד מחיה מתים ברחמים רבים סומך
נופלים ורופא חולים ומתיר אסורים ומקים אמונתו

תפלה לערבית ושחרית ומנחה ה

לישגי עפר. מי כמזך בעל גבורות ומי דומה לך מלך
ממית ומחיה ומצמיח ישועה. ונאמן אתה להחיות מתים.
ברוך אתה יי מחיה המתים:

סעודת שחרית סתתה.

אתה קדוש

נקדש את שמך בעולם כשם שמקדישים אותך
בשמי טרום בכתוב על יד נביאך וקרא זה אל זה
וקדושים בכל- ואמר יי מקדוש קדוש קדוש יי צבאות מלא כל הארץ
קבורו: מ לעפנתם ברוך יאמרו. מ ברוך קבור יי
מטקומו: מ וברברי קדשך כתוב לאמר. מ מלך יי
סלה. ברוך לעולם אלהיך ציון לדוד ודוד הללויה: מ לדוד ודוד
אך יי האל נגיד גדלה ולגצח נצחים קדשתך נקדיש ושבחך
אלהינו מפינו לא ימוש לעולם ועד כי אל מלך
גדול וקדוש אתה. ברוך אתה יי האל הקדוש:
הקדוש:

אתה חונן לאדם דעת ומלמד לאנוש בינה.

מן טולזי זנת וירד פחוגענדעו חייגעטמאטעט:

אתה חוננתנו מדע תורתך. ותלמדנו לעשות חקי רצונך.
ותקבל יי אלהינו בין קדש לחול בין אור לחשך בין ישראל
לעמים בין יום השביעי לששת ימי המעשה. אבינו מלכנו החל
עלינו הנמים הבאים לקראתנו לשלום חשוכים מכל חטא ומנקים
מכל עון ומדבקים ביראתך:

(!) חננו מאתך דעה בינה והשכל. ברוך אתה יי
חונן הדעת:

חשיבנו אבינו לתורתך וקרבנו מלכנו לעבודתך
והחזירנו בתשובה שלמה לפניה. ברוך אתה יי
הרצה בתשובה:

סלח לנו אבינו כי חטאנו מחל לנו מלכנו כי
פשענו כי מוחל וסולח אתה. ברוך אתה יי חונן
המרפה לסלוח:

תפלה לערבית ושחרית ומנחה

ראה בענינו וריבה ריבנו וגאלנו מהרה למען שמו
 כי גואל חזק אתה. ברוך אתה יי גואל ישראל:

הט"ז בחזרת התפלה אומר כאן עננו.

עננו יי עננו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן
 אל רשענו. ואל תסתר פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנתנו. הנה נא
 קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עננו. פדבר
 שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע:
 כי אתה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:
 ברוך אתה יי העונה בעת צרה:

רפאנו יי וגרפא הושיענו ונושעה כי תהלתנו אתה.
 והעלה רפואה שלמה לכל מכותינו כי אל מלך רופא
 נאמן ורחמן אתה. ברוך אתה יי רופא חולי עמו ישראל:
 ברוך עלינו יי אלהינו אתה השנה הזאת ואת כל
 מיני תבואתה לטובה ותן ברכה על פני הארמה
 ושבענו מטובה וברוך שנתנו בשנים הטובות. ברוך
 אתה יי מברך השנים:

תקע בשופר גדול לחרותנו ושא גם לקבץ גליותינו
 וקבצנו יחד מארבע פנות הארץ. ברוך אתה יי
 מקבץ גרחי עמו ישראל:

השיבה שופטינו בבראשנה ויועצינו בבתחלה
 והסר ממנו יגון ואנחה ומלוך עלינו אתה יי לבדך
 בתוסד וברחמים וצדקנו במשפט. ברוך אתה יי
 מלך אוהב צדקה ומשפט:

ולמלשינים אל תהי תקנה וכל עושי רשעה
 פרגע יאבדו וכלם מהרה יפרתו והודים מהרה

תפלה לערבית ושחרית ומנחה ו

תַּעֲקֹר וְתִשָּׁבֵר וְתִמְגַּר וְתִכְנִיעַ בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ • בְּרוּךְ
אַתָּה יי שׁוֹבֵר אוֹיְבִים וּמְכַנְּעַ זָרִים:

עַל־הַצַּדִּיקִים וְעַל־הַחֲסִידִים וְעַל־זַקְנֵי עַמְּךָ בֵּית
יִשְׂרָאֵל וְעַל פְּלִטַת סוֹפְרֵיהֶם וְעַל גְּרֵי הַצָּרָק וְעַל־נוֹ
יְהִמוֹ רַחֲמֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ וְתֵן שָׂכָר טוֹב לְכָל הַבוֹטְחִים
בְּשִׁמְךָ בְּאַמַּת וְשִׁים חֲלַקְנוּ עִמָּהֶם לְעוֹלָם וְלֹא נִבְּוֹשׁ
בִּיְבֶךָ בְּטַחְנוּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מוֹשְׁעַן וּמְכַטֵּחַ לַצַּדִּיקִים:
וְלִירוּשָׁלַם עִירְךָ בְּרַחֲמִים תִּשׁוּב וְתִשָּׁבוֹן בְּתוֹכָהּ
בְּאֲשֶׁר דְּבַרְתָּ וּבִגְּנָה אוֹתָהּ בְּקִרְוֵי בְּיָמֵינוּ בְּנֵן עוֹלָם וְכִסֵּא
דָּוִד מְהֻרָה לְתוֹכָהּ תָּבִין • (* לַמְּנַחָה הַיּוֹמִים
כִּלְוֹן נַחֵם בְּרוּךְ אַתָּה
יי בּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

אֶת־צִמְחַ דָּוִד עֲבַדְךָ מְהֻרָה תִצְמִיחַ וְקִרְנוֹ תִרוֹם
בִּישׁוּעָתְךָ כִּי לִישׁוּעָתְךָ קִוִּינוּ כָּל־הַיּוֹם • בְּרוּךְ אַתָּה
יי מְצַמֵּחַ קֶרֶן יִשׁוּעָה:

שְׁמַע קוֹלְנוּ יי אֱלֹהֵינוּ חוּם וְרַחֵם עָלֵינוּ וּקְבַל

(* לֹ מְנַחָה וַיְהִי הַיַּעַר סְמוּךְ־עֲרֵבנוּ חִיבְגַעַטְחֵלְטַט:

נַחֵם יי אֱלֹהֵינוּ אֶת־אֲבֹלֵי צִיּוֹן וְאֶת־אֲבֹלֵי יְרוּשָׁלַם וְאֶת־הַעִיר
הָאֲבֵלָה וְהַחֲרֻבָה וְהַבּוֹיָה וְהַשׁוֹמְמָה • הָאֲבֵלָה מְבֹלֵי בְּנֵיהֶּ וְהַחֲרֻבָה
מְפַעֲנוֹתֶיהֶּ וְהַבּוֹיָה מְכַבֹּדָהּ וְהַשׁוֹמְמָה מֵאִין יוֹשֵׁב • וְהִיא יוֹשֶׁבֶת
וְרֹאשָׁה חֲסִי בְּאִשָּׁה עֲקָרָה שְׁלֹא יֵלְדָה • וַיְבַלְעֶיהָ לְגִזְזוֹת • וַיִּירָשׁוּהָ
עוֹבְדֵי פְסִילִים • וַיִּטְּלוּ אֶת־עַמְּךָ יִשְׂרָאֵל לְחָרֵב • וַיַּהֲרֹגוּ בְּזֶדֶן חֲסִידֵי
עֲלִיּוֹן • עַל־כֵּן צִיּוֹן בְּמַר תִּבְכֶּה וִירוּשָׁלַם תִּתֵּן קוֹלָהּ • לְבִי לְבִי עַל
חֲלָלֵיהֶם מְעִי מְעִי עַל חֲלָלֵיהֶם • כִּי אַתָּה יי בְּאִשׁ הַצַּתָּהּ וּבְאִשׁ אַתָּה
עֲתִיד לְבַנוֹתָהּ • כְּאֲמֹר וַאֲנִי אֶהְיֶה־לָּהּ נְאֻמֵּי חוֹמַת אִשׁ סָבִיב •
וּלְכַבֹּד אֶהְיֶה בְּתוֹכָהּ • בְּרוּךְ אַתָּה יי מְנַחֵם צִיּוֹן וּבּוֹנֵה יְרוּשָׁלַם:

תפלה לערבית ושחרית ומנחה

בְּרַחֲמִים וּבְרָצוֹן אֶת תְּפִלָּתְנוּ כִּי אֵל שׁוֹמֵעַ תְּפִלוֹת
וּתְחִנּוּנִים אֶתְּהָּ. וּמִלְפָּנֶיךָ מִלְכֵנוּ רִיקָם אֵל תְּשִׁיבֵנוּ.

לו מנחה ועטלס ריח געוויינדע היער עננו חיון.

עגנו יי עגנו. ביום צום תעניתנו. כי בצרה גדולה אנחנו. אל תפן
אל דשענו. ואל תסתר פניך ממנו. ואל תתעלם מתחנתנו. היה נא
קרוב לשועתנו. יהי נא חסדך לנחמנו. טרם נקרא אליך עגנו. כדבר
שנאמר והיה טרם יקראו ואני אענה. עוד הם מדברים ואני אשמע:
כי אפה יי העונה בעת צרה. פודה ומציל בכל עת צרה וצוקה:

כִּי אֶתְּהָּ שׁוֹמֵעַ תְּפִלַּת עַמּוֹת יִשְׂרָאֵל בְּרַחֲמִים. בְּרוּךְ
אַתָּה יי שׁוֹמֵעַ תְּפִלָּה:

רצה יי אלהינו בעמך ישראל ובתפלתם. והשב
את העבודה לדביר ביתך ואשי ישראל ותפלתם באהבה
תקבל ברצון ותהי לרצון תמיד עבודת ישראל עמך.
ותחזינה עינינו בשוכה לציון ברחמים. ברוך אתה
יי המחזיר שכינתו לציון:

מודים דרבנן.

מודים אנחנו לך שאתה מודים אנחנו לך שאתה הוא יי
הוא יי אלהינו ואהי אבותינו אלהינו ואלהי אבותינו אלהי כל
בשר יוצרנו יוצר בראשית ברכות לעולם ועד. צור חיינו מגן
והודאות לשמך הגדול ותקדוש ישענו אתה הוא לדור ודור.
על שהחיייתנו וקיימתנו כן תחיינו בודה לך וגם פד תהלתך על
ותקיימנו ותאסוף גלותינו לחצרות קדשך לשמך חסידך ולעשות רצונך
ולעבדך בכלב שלם על שאנחנו בשמותינו הפקודות לך ועל
מודים לך. ברוך אל ההודאות: גפיה שבכל יום עמנו ועל גפלאותיה וטובותיה שבכל יע
ערכ ובקר וצדקה. הטוב כי לא כלו רחמיה והמרחם
כי לא תמו חסדיה מעולם קיינו לך:

ועל כלם יתברך ויתרומם שמך מלכנו תמיד לעולם ועד:

תפלה לערבית ושחרית ומנחה

וְכַלֵּה חַיִּים יוֹדוּךָ סֶלָה וַיְהִלְלוּ אֶת שְׁמֹךָ בְּאֵמַת הָאֵשׁ יִשְׁעֵתְנוּ
וְעֹרְתְנוּ סֶלָה בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַטּוֹב שְׁמֹךְ וְלֵךְ נֶאֱמָה לְהוֹדוֹת:

ל"ז א' אבותינו בברכנו בברכה הממשלשת בתורה הכתובה על ירי משה
עבדך האמורה מפי אהרן ובניו כהנים עם קדושה כאמור: בברכה יי
וישמרה: יאר יי פניו אליה ויחנה: ישא יי פניו אליה וישם לה שלום:

בערבית אומרים זכ.

בשחרית ובמנחה אומרים זכ.

שִׁים שְׁלוֹם טוֹבָה וּבִרְכָה חֵן וְחֶסֶד
וְרַחֲמִים עֲלֵינוּ וְעַל כָּל יִשְׂרָאֵל עַמּוֹךְ .
בְּרַכְנוּ אֲבִינוּ בְּלִנּוּ בְּאֶחָד בְּאוֹר פְּנִיךָ .
כִּי בְּאוֹר פְּנִיךָ נִתְתָּ לָנוּ יְיָ אֱהִינוּ תוֹרָה
חַיִּים וְאַהֲבַת חֶסֶד וְצַדִּיקָה וּבִרְכָה
לְכָל־הַשְּׁלוֹם .
וְרַחֲמִים וְחַיִּים וְשְׁלוֹם . וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
וְטוֹב בְּעֵינֶיךָ
לְבָרֶךְ אֶת־עַמּוֹךְ יִשְׂרָאֵל בְּכָל־עַתּוֹ וּבְכָל־שְׁעָה בְּשִׁלּוֹמְךָ:
בְּרוּךְ אַתָּה יְיָ הַמְּבָרֵךְ אֶת־עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל בְּשְׁלוֹם:

אלהי. נצור לשוני מרע ושפתי מדבר מרמה ולמקללי נפשי תהום
ונפשי כעפר לכל תהיה פתח לבי בתורתך ובמצותיך תרדוף נפשי וכל
החושבים עלי רעה מהרה הפר עצתם וקלקל מחשבותם. עשה למען
שמה עשה למען ימינה עשה למען קדשתה עשה למען תורתה. למען
יחלצון ירידיה הושיעה ימינה וענני: לזכחה זוסופים כאן רבון זכ:

רבון העולמים. גלוי וידוע לפניך. בזמן שבית המקדש קיים
אדם חוטא מקריב קרבן. ואין מקריבים ממנו אלא חלב ודמיו.
ואתה ברחמיך הרבים מכפר. ועכשו ישבתי בתענית ונתמעט
חלבי ודמי. יהי רצון לפניך שיהי חלבי ודמי שנתמעט
היום כאלו הקרבתי לפניך על גב המזבח ותרצני:

יהי רצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגאלי: עשה שלום
במרומו הוא עשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: יהי רצון
לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו שיבנה בית המקדש במהרה בימינו ונתן
חלקנו בתורתך: קדיש לסי המכה.

לאחר תפלת ערבית יושבין על הארץ ואומרים מגלת איכה בקול נהי וכבי.